

[Elsæ-Merete Ross.]

kale venstre ønsker, at boligbyggeriet ikke fortsat anvendes som regulator i samfundshusholdningen. Vi har længe ønsket langsigtet planlægning af byggeriet og mener, det er en forudsætning for at fremme det industrialiserede byggeri, som vil gøre det muligt at bygge både mere, bedre og billigere, og som samtidig vil skabe konkurrence inden for al slags byggeri om at bygge så rationelt som muligt. Vi ønsker gennem øget byggeri at nå frem til et frit boligmarked. Inden det kan ske, ønsker vi så få restriktioner som muligt. Vi mener, der skal være frihed for folk til at vælge den boligform, de selv foretrækker. Er der fortsat en stor del af befolkningen, der ønsker at bo i eget hus, skal det ikke på den ene eller den anden måde gøres vanskeligt for dem at opnå denne boligform. Vi finder det rimeligt, at der stilles krav om større egenkapital ved byggeri eller overtagelse af lejlighed, men samtidig må de økonomisk svagstillede grupper holdes skadesløse. Vi betragter opsparring til boligformål som værdifuld både for den enkelte og samfundet og vil derfor støtte disse bestræbelser.

Da de to foreliggende lovforslag delvis dækker vore ønsker, kan jeg give tilsagn om velvillig behandling i udvalget, men jeg vil gerne betone, at vi lægger megen vægt på at få de mange forhold, som lovforslagene berører, grundigt belyst, så vi kan få dem løst i en fornuftig indbyrdes sammenhæng.

Kai Moltke: Ja, jeg skal selvfølgelig også tilsige vort partis velvillige behandling og saglige behandling af de lovforslag, der foreligger. Men jeg må dog straks tilføje: med den klare målsætning at få forslagene gjort endnu bedre.

De enkelte paragraffer kommer vi senere ind på. Her drejer det sig nærmest om principperne, og her er jeg straks nødt til lige at standse den nye konservative ordfører, det ærede medlem hr. Hastrup, i farten, før han i for høj grad lader sig skræmme af den favorisering, som i de senere år er blevet det sociale byggeri til del alt efter den opfattelse, man har af de foreliggende tilskudsordninger m. m. Nu troede jeg, det var en af de ting, som vi var enige om i valgkampen — det fremgik i alt fald af de taler, der blev holdt — at boligspørgsmålet og

dets løsning var en af de mest brændende og centrale opgaver. Men somme tider gør man klogt i at se, hvor meget vi egentlig giver ud på boligstøtten i øjeblikket. Nu fik vi lige omdelt finansloven og anmærkningerne hertil, og under punktet udgifter til boligstøtte står der såmænd en post på 86.190.000 kr. Jeg ved, at man er i vande med statens finanser i øjeblikket, men når man sammenligner dette beløb med, at den regering, som mangler kontanter, i samme situation stiller forslag om tilbagebetaling af grundskyld til et beløb af 50 - 60 mill. kr., så kan man næsten trække dette beløb fra, og så er den virkelige støtte ikke sådan, at den skulle kunne skræmme selv det konservative parti.

Men se, her er vi inde ved de centrale problemer, som vi bliver nødt til at starte med i denne debat: hvordan har det udviklet sig, siden boligstøttelovgivningen af 1961 i sin tid blev fremsat? Det er åbenbart her, det ærede medlem hr. Hastrup har ladet sig forvirre en smule, for det er jo rigtigt, at vi i 1961 stod i den situation, at der blev trukket et billede op om 30.000 lejligheder, der skulle fordeles, og af disse 30.000 lejligheder forudså boligstøtteloven i 1961 — lov om boligbyggeri — og den højtærede boligministers bemærkninger, at de $\frac{2}{3}$ skulle være understøttet byggeri, enten sociale selskaber eller private. Jeg tror, de konservative og senere undervurderer den rolle, de har øvet på dansk politik, når vi i dag ser de tal, der er forelagt af den højtærede boligminister, og som viser, at den socialt understøttede byggesektor endnu for dette år i stedet for er nået ned på $\frac{1}{4}$ af det samlede byggeri, for det er det, som fremgår af den tabel, og det er også det, som fremgår af budgetforslaget, som er blevet uddelt i trykt stand her i dag.

Når jeg trækker dette frem, er det, fordi vi her har et felt, hvor mulighederne ikke er udnyttet, og jeg kan derfor fuldt ud tilslutte mig og støtte det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, når han forudsiger, at en af de ting, vi må se på i udvalget, er en yderligere udvidelse og betryggelse af det sociale byggeris rolle. Det er afgjort realistisk ud fra den hidtidige udvikling, og jeg for mit vedkommende kan endda erklære mig tilfreds med, at man i det tredje år af denne tretrinsraket når op på hele